بازتاب

گزارش جالب خبرنگاران بلومبرگ
از خزانه موزه هنرهای معاصر

حیرتی توامان با حسادت

بلومبرگ گزارشی درباره دیدار خبرنگارانش از خزانه موزه هنرهای معاصر با عنوان «ایران یکی از بزرگترین مجموعه‌های هنر مدرن جهان را پنهان کرده» منتشر کرد. به گزارش ایسنا، پیتر والدمن و گلنار متولی دو خبرنگار این نشریه نیویورکی هستند که به قول خودشـــان راهی تهران شدند تا آثار مخفی اندی وارهول را ببینند. این دو نفر، گزارش مفصلی را از حضـــور در گنجینه پنهان موزه هنرهای معاصر منتشر کردند و در آن از بیان هیچ اظهارنظر تند و خـــلاف واقعی درباره تاریخ انقلاب، سران و مسئولان ایرانی فروگذار نکردند. از متن گزارش به‌نظر می‌رسد نویسندگان آن از در اختیار بودن شماری از آثار هنرمندان شهیر و گرانقیمت غربی در ایران حسابی عصبانی شده‌اند. بخش‌های جالبی از این گزارش را بخوانید:

در یک روز خشـــک اواخر ماه اکتبر، موزه مثل جزیره آرامی می‌مانـــد در پایین‌شـــهر تهران، کلان‌شـــهری با ۱۶ میلیون نفر جمعیت که در ترافیک و دود و ساخت‌وســـازهای فراوان در حال خفه شدن است. گالری‌ها به شهر ارواح می‌مانند. به‌جز پنج-شـــش دانشجوی عکاســـی که برای دیدن «نقاشی دیواری روی زمینه قرمز هندی» شاهکار سال ۱۹۵۰ «جکســـون پولاک» بلیت ورودی ۱/۵ دلاری پرداخـــت کرده‌اند، کســـی این‌جا نیست. این تابلوی ۹ در ۸ فوتی که رگه‌های سفید، خاکستری و سیاه دارد، یکی از بزرگ‌ترین نقاشی‌های پولاک در سبک «ریزش رنگ» است که از دید خیلی‌ها بهترین کار اوســـت. حراجی «کریســـتی» این اثر را ۵۱ سال پیش ۲۵۰ میلیون دلار ارزش‌گذاری کرد. پایین‌تر، دانشـــجوها به ۲ نقاشـــی بزرگ از «مارک روتکو» می‌رسند که هریک ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیـــون دلار قیمت دارند. استاد آنها توجه‌شان را به نقل قولی از این نقاش جلب می‌کند: «نقاشی درباره یک تجربه نیست، بلکه خود تجربه است.»

درون ســـاختمان مدرن موزه هنرهای معاصر تهران، مسیری مارپیچ پایین‌تر از سطح خیابان، مثل نسخه زیرزمینی موزه «گوگنهایم» نیویورک رو به پایین می‌رود. مجموعه‌ای از گالری‌ها از آن نشات می‌گیرند و رازهای شگفت‌آوری از یکی از زیباترین و فراموش‌شده‌ترین مجموعه‌های هنری قرن بیســـتم جهان را نمایان می‌کنند. نمایش پاییز امسال شامل نقاشی‌های اکسپرسیونیستی از «کاندینســـکی»، «مادرول»، «پولاک»، «روتکو» و «اســـتلا» بود که البته این فقط بخش کوچکی از موجودی خزانه موزه اســـت. مجسمه‌هایی از «رنست»، «جیاکومتی»، «ماگریت» و «مور» در باغ این موزه به‌طور دایم نمایش داده می‌شوند.

اگر از سراشـــیبی موزه پایین بروید و از طناب مخملی عبور کنید، پـــس از جاروبرقی صنعتی به ســـمت راســـت بپیچید، ۲ در را در مقابل‌تان مشـــاهده خواهید کرد. در فلزی زنگ دارد و بر زنگ آن نوشته شده «خدمات نمایشگاه». این در به گنجینه باز می‌شود. بر در سمت چپ نوشته شده «عکاســـی» و به اتاق تاریکی باز می‌شود که دیوارهای ســـیمانی و مبل قدیمی‌اش احساس دفاتر ســـرایداری در آپارتمان‌هـــای نیویورک را زنده می‌کند. ... پشت میزی در گوشه سالن زیر یک پنجره بلند نشسته است. او دو هفته پیش از بازگشایی موزه، کار در این‌جا را شروع کرده، اول به‌عنوان راننده و بعد تا سال‌ها پس از آن به‌عنوان نگهبان‌خزانه.

مجموعه بزرگی از هنر سپس از جنگ جهانی دوم در خزانه این موزه پس از عبور از مجرای تهویه هوا به چشم می‌خورد؛ حدود یک جین از کارهای «جســـپر جونز» و «رابرت راشـــنبرگ» و حداقل ۱۵ اثر از «وارهول». در میان آنها پرتره‌هایی است که وارهـــول از «میک جگـــر» و «مریلین مونرو» کشـــیده و ۱۰ تابلو که از چهره «مائو» خلق کرده است. ارزشـــمندترین آنها تابلوی آکرلیکی است که در سال ۱۹۶۳ کشیده شـــده و «خودکشی» یا «مرد بنفش درحال پریدن» نام دارد و ســـقوط مردی از ساختمان را نشان می‌دهد. یکی دیگر از کارهای «مرگ و فاجعه» مجموعه معروف وارهول سال ۲۰۱۳ به قیمت ۱۰۵ میلیون دلار به فروش رفت. موزه هنرهای معاصر پیشنهادهای بسیاری برای فروش نقاشی‌هایش دارد. یکی از جدیدترین آنها از بنیاد «موناکو» بود که می‌خواســـت نقاشی ســـه‌لته «بیکن» را به قیمـــت ۱۰۳ میلیون یورو بخرد. سرپرست موزه اما می‌گوید: «ما هیچ‌کدام را نمی‌فروشیم، حتی آنها که قابل نمایش نیستند. اگر اینها را بفروشـــیم، به‌جای‌شان چه بخریم که همین‌قدر ارزش داشته باشند؟» او امیدوار است که درآمد حاصل از نمایش آثار در خارج از کشور این بودجه را فراهم کند که موزه بتواند پس از ۴۰ سال یک اثر خریداری کند؛ همچنین نورپردازی و کفپوش‌ها تعویض شود تا گنجینه برای محافظت از سیل ضدآب شود.

از مادری ۱۰ ساله بگو!

مستند «A۱۵۷» به کارگردانی بهروز نورانی‌پور این روزها اصحاب سینما را به واکنش واداشته است

یاسر نوروزی| «ماجرا از عکس دختری ۱۰ ساله شروع شد که «زبیر» جلو رویم گرفت و گفت: باردار است»! این را بهروز نورانی‌پور، کارگردان مستند کارگردان «A۱۵۷» گفت. فیلمی که مراســـم رونمایی آن به‌تازگی در سالن سوره حوزه هنری تهران برگزار شد. چند روزی هم هست که هنرمندان درباره آن می‌گویند و می‌نویسند. وقتی از نورانی‌پور درباره روند ساخت این فیلم پرسیدم از عکسی که گفتم، گفت. نورانی‌پور گفت: «A۱۵۷ در مرز مشترک عراق و ترکیه فیلمبرداری شد؛ در اردوگاهی که ۱۷ هزار پناهجو در آن بودند. ۹ ماه فیلمبرداری آن طول کشید و ۳ ماه هم مراحل پس از تولید. اما درباره آغاز این کار بگویم که ما از اول تصمیم بر چنین کاری نداشتیم. من در مرحله پیش‌تولید فیلم سینمایی‌ام بودم و در سفری که به عراق داشتیم، با عکاسی آشنا شدم به اســـم زبیر. ما از این آدم همکاری خواستیم و این شد سرآغاز ساخته‌شدن A۱۵۷. درباره زبیر بگویم که عکاس آتلیه بود؛ کسی که در شهرش عکس‌های سه در چهار و پرسنلی و... می‌گرفت اما در این مدت آوارگی به یک عکاس جنگی تبدیل شده بود. این آشنایی سبب شـــد یکی از روزها عکسی را در موبایلش نشـــانم دهد، از دختری به اسم «هیلین». عکس ساده‌ای بود از یک دختر که چیز مهم یا چشمگیری نداشت. اما وقتی شـــب به اردوگاه برگشتیم، جمله‌ای گفت که من تا مدتی بهت‌زده بودم. گفت این دختر ۱۰ســـاله باردار اســـت؛ دختری که در عکس، کنار بـــرادر کوچک‌ترش نشسته بود.» این سرآغاز ساخت A۱۵۷ است. لحظه‌ای که نورانی‌پور تصمیم می‌گیرد، فیلم بلندش را نیمه‌کاره رها کند و مستندی بسازد به اسم A۱۵۷. امین زندگانی درباره این فیلم در اینستاگرامش نوشته: «امروز این فیلم رو دیدم، سرنوشت سه دخترچپه یازده، سیزده و پانزده ساله کُردزبان ســـوری؛ ســـولاف، هیلن و روکن. نمونه هزاران دختری که سیاه‌پوشان داعش برایشان آینده‌ای تلخ رقم زدند، آنها نه فقط به خاک‌شان و جسم‌شان که به آینده و آرزوهای‌شان تجاوز کردند و حالا آنها و تنهایی و فرزندی در راه... جنگ تمام می‌شـــود، ولی چیزی که پایان نمی‌پذیرد، فجایع و یادآوری لحظات تلخ جنایاتی این‌چنین است. سه دختری که شیرین‌ترین لحظه زنانه وجودشان، مادرشدن را، به تلخ‌ترین شکل ممکن تجربه کردند و حالا آینده و بچه‌هایی از پدری نفرت‌انگیز، واقعا تکلیفشان چیست...» نورانی‌پور در ادامه گفت: «۱۴ روز بعد نخستین ملاقات من با هیلین اتفاق افتاد. وقتی هیلین را دیدم با دختری مواجه شدم که چندین اتفاق دردناک را در این سن اندک تجربه کرده بود. دختری که پدرش را از دست داده بود، برادرش را از دست داده، مادرش ناپدید شـــده و بعدها فهمیدیم مُرده و... ایـــن را اضافه کنید به ماجرای بارداری این دختر و تجربه‌ای که در زندان از سر گذرانده بود. همه اینها باعث شد ما از هیلین به خواهرش و همسایه‌اش سولاف برسیم تا جایی که A۱۵۷ خلق شود.»

نمایش فیلم نورانی‌پور همزمان شـــده است با انتشار ترجمه کتاب «ده روز با داعش» نوشته یورگن تودن‌هوفر. این جا هم با روایتی تکان‌دهنده مواجه‌ایم. روزنامه‌نگاری آلمانی از «داعش» امان‌نامه می‌گیرد تا در سفری ده‌روزه بین آنها برود، گفت‌وگو کند و در زنده‌ترین مشـــاهدات عینی، از این قوم غریب بنویسد. این کتاب تازه اوایل سال جاری منتشر شد و به ســـرعت در فهرست آثار پرفروش اشپیگل و کتاب‌فروشـــی‌های دیگر آلمان قرار گرفت. کم‌کم به زبان‌های دیگر دنیا هم ترجمه شـــد و دست به دست چرخید. حالا هم رسیده به ایران و به تازگی ترجمه و در بازار عرضه شده است. درواقع «داعش» در این سال‌ها دســـتمایه خلق آثار فراوانی شـــده تا جایی که در کشور خودمان امسال نزدیک به ۳۴ فیلم مستند با این موضوع راهی جشنواره «سینما حقیقت» شد. توجه مستندسازان ایرانی به این موضوع جایـــی اهمیت پیدا می‌کند که در برخی از این مســـتندها، فیلمســـاز نه‌تنها دست به کار خلق اثری درباره مرگ و کشـــتار است، بلکه عملا خود نیز با مرگ دست‌وپنجه نرم می‌کند. از جمله برخی از این فیلم‌ها می‌توان به «حرکت نجبا، خاچیک‌های شکسته، عصر جمعه» ساخته وحید فراهانی، «خانه‌های بی‌پلاک» ســـاخته بیژن زمان‌پیرا، «حریم خصوصـــی» اثر حیدر زیبایی» و «سراج، کرار، معلم» ساخته محسن اردستانی رستمی اشاره کرد.

از نورانی‌پور درباره اســـم مســـتندش پرسیدم؛ چرا A۱۵۷؟ گفت: «از بین ۴۳۰۰ چـــادری که پناهجویان آن اردوگاه در آن بودند، شماره چادر این خانواده A۱۵۷ بود.» چادری کـــه بالاخره مصاحبه‌شـــوندگان رضایت دادند، فیلمبردار و کارگـــردان دوربین را داخل آن بروند. از نورانی‌پور پرســـیدم چطور هیلین رضایت داد جلوی دوربین بنشـــیند و از تلخ‌ترین تجربـــه‌اش یعنی تجاوز داعشی‌ها بگوید. کارگردان A۱۵۷ به من گفت: «ما چهار ســـفر برای این فیلمبرداری انجـــام دادیم که هیچ‌کدام به نتیجه نرسید چون اینها مایل نبودند جلوی دوربین بیایند. در ســـفر آخر دیگر تصمیم‌مان بر این شد که این فیلم را نسازیم؛ کاری عمومی‌تر بســـازیم و در خلال آن به این موضوع هم اشـــاره کنیم؛ مثلا مصاحبـــه‌ای را با زبیر انجام بدهیم و به فجایع این اتفاقات به شکل کلی‌تر بپردازیم. اما زبیر این وسط به جهت وعده‌ای که برای یافتن والدین‌شان داده بود، باعث شد که اینها انگیزه پیدا کنند جلوی دوربین بیایند. کار روان‌شناسی سختی هم در این مدت انجام دادیم تا بتوانیـــم از اینها فیلمبرداری کنیم. برایشان توضیح دادیم که مصاحبه آنها می‌تواند جامعه جهانی را متوجه فروپاشی انسانیت در سال ۲۰۱۵ کند که درنهایت پذیرفتند جلوی دوربین ما بیایند.» در پایان این گزارش، من گذشته از تمام این صحبت‌ها هنوز به زبیر فکر می‌کنم. نورانی‌پور به من گفت: «کم‌کم در این سفرها متوجه شدم شخصیت زبیر تغییر کرده است». گفت زبیر تبدیل شد به آدمی دیگر. او حالا بین اجساد و مفقودین و جنگ‌زدگان می‌شود و برای بازماندگان خبر می‌آورد که زنده‌اند یا مرده. او حالا فکر پول است. در غوغای کشتار و قتل و تجاوز، زبیر کسب‌وکار راه‌انداخته است....

آسیب‌های جنگ دامن زنان و کودکان را می‌گیرد

امیرحسین علم‌الهدی
دبیر شورای سیاستگذاری سینمای «هنر و تجربه»

بعضی از فیلم‌ها بعـــد از این که تیتراژ پایانی را می‌بینید، تازه برای شـــما شروع می‌شود. فیلم A۱۵۷ از آن جنس فیلم‌هایی اســـت که تازه بعد از پایان تیتراژ، گلوی مخاطب را فشار می‌دهد و از این‌همه شناعت و گرفتاری بشریت در قرن بیست و یکم، مخاطب را دچار پارادوکسی بزرگ می‌کند؛ این که چرا به نام اسلام چنین اتفاقاتی درحال وقوع است. اما درباره فیلم گذشته از کارگردانی هوشمندانه آن، موضوعی انتخاب شـــده که کاملا نشان می‌دهد کســـانی که در جنگ آسیب‌پذیر هســـتند، کودکان و زنان‌اند. همان‌طور که دوستان هم اشـــاره کرده‌اند، جنگ را مردان شروع می‌کنند اما آسیب‌های آن دامن زنان و کودکان را می‌گیرد. به‌هرحال A۱۵۷، یک سند تاریخی است که نشان می‌دهد در قرن بیست و یکم و سال ۲۰۱۵ می‌تواند اتفاقاتی بیفتد که باعث شرمســـاری بشریت و باعث شرمساری جنگ‌افروزان باشد؛ این که چطور می‌شود در این زمانه به خاطر سیاست‌های پیدا و پنهـــان گروه‌های سیاســـی و منافع عده‌ای، زنان و کودکان دچار آســـیب‌هایی این‌چنین شوند. مخاطب بعد از دیدن فیلم شاید روزها و ماه‌ها و حتی سال‌ها به سرنوشت محتوم این دختران فکر کند. اینها تصاویری بودند که سال‌ها در ذهن شما حک می‌شود و به‌نظرم فیلمی که بتواند تصاویرش را در ذهن شما حک کند، فیلم ارزشمندی است. من از کارگردان فیلم و دســـت‌اندرکاران آن تشکر می‌کنم که به‌چنین موضوع حساس و انسانی والبته تلخ پرداختند و آن را به تصویر کشیدند. امیـــدوارم این فیلم بتواند به‌عنـــوان یکی از ســـندهای زنده جنایات «داعش» در عرصه بین‌المللی حضور جدی داشته باشد.

انتقاد تند تارخ از بازیگریابی با تلگرام

شـــهروند| درچند ماه اخیر چهره‌هایی چون اصغر فرهادی، علیرضا داودنژاد، امیرحسین مهدویان و جلیل سامان برای ســـاخت فیلم‌ها و سریال‌های جدید خود دست به فراخوان‌های عمومی بازیگری با استفاده از تلگرام زده‌اند. اتفاقی که تا پیش از این درجریان ساخت آثار نمایشـــی سینما و تلویزیون تا این اندازه رواج نداشـــت اما علیرضا داوودنژاد یکی از چهره‌هایی که خودش هم دســـت به این کار زده، فقر بازیگر را دلیل اصلی تمایل کارگردانان به این نوع انتخاب بازیگر دانسته است. اما امین تارخ بازیگری که سال‌هاست بازیگری را در کلاس‌هایش تدریس می‌کند، در آخرین گفت‌وگویش استفاده از تلگرام برای بازیگریابی را نوعی تبلیغات و جوسازی رایگان برای فیلم دانسته و آن را خطرناک و حتی توهین به بازیگری می‌داند، تارخ تا آنجا پیش می‌رود که ادامه این روند را باعث سوءاستفاده برخی برای تلکه‌کردن علاقه‌مندان به بازیگری می‌داند. تارخ در گفت‌وگو با ایلنا، بازیگری را مقوله‌ای کاملا پیچیده و آموختنی می‌داند و می‌گوید: «باید زمانی که ما از طریق تلگرام دنبال بازیگر می‌گردیم، این ســـوال را مطرح کنیم که آیا دنبال یک صورت و چهره می‌گردیم یا دنبال کســـی که تربیت حس، بیان و زبان بـــدن و دیگر دانش‌های بازیگری را بلد باشـــد. این بازیگر باسابقه که درحال حاضر مدرس بازیگری است، این موضوع را این‌طور تحلیل می‌کند: «افراد زیادی در کشـــور علاقمند به بازیگری هستند و حتی تصور می‌کنند استعدادی نیز دارند پس به‌صورت طبیعی وقتی ما اعلام می‌کنیم برای یک فیلم، سریال یا اثر نمایشی دنبال بازیگر می‌گردیم و از آنها می‌خواهیم یک فیلم از خودشان بفرستند و شماره تلفنشان را هم بگذارند، افراد زیادی این کار را می‌کنند اما آیا همه این افراد قابلیت‌های بازیگرشدن را دارند؟» به‌باور تارخ، این کار اصالت بازیگری و زحمات افراد و به‌ویژه جوان‌هایی که با صبر و حوصله به آکادمی‌های بازیگری رفتند و آموزش دیدند را زیر ســـوال می‌برد و به نوعی یک کج‌فهمی در استفاده از تلگرام است. در این سال‌ها همیشه به جوانان در رسانه‌ها توصیه شده که از راه آکادمیک وارد رشته بازیگری شوند که به گفته تارخ این اقدامات خلاف روش دانشگاهی و آموزشی عمل می‌کند.

درپیچه

اعلام نامزدهای نهایی بخش کودک جایزه شهید غنی‌پور

دبیر پانزدهمین دوره جایزه شهید غنی‌پور از اعلام نامزدهای نهایی بخش کودک و اسامی آثار راه‌یافته به بخش نهایی رمان با موضوع انقلاب اسلامی و دفاع مقدس خبر داد. در بخش رمان اسامی به این ترتیب هستند:

«عاشـــقی به ســـبک ونگوک»، از محمدرضا شرفی‌خبوشان، انتشارات شهرستان ادب.

«خنـــده‌زار»، از محمـــد محمودی‌نورآبادی، انتشارات سوره‌مهر.

«هـــزار و یـــک جشـــن» اثـــر محمـــد محمودی‌نورآبادی، انتشارات شهرستان ادب.

«زنی با کفش‌هـــای مردانـــه»، از محمدعلی گودینی، انتشارات سوره‌مهر.

«خط تماس» اثر محمدرضا بایرامی، نشر فاتحان.

«زنبق‌های عاشق»، اثر منیرالسادات موسوی، نشر نیستان.

چهره

تام کروز «مومیایی» می‌شود

پروژه بازسازی فیلم‌های ترسناک کلاسیک استودیو یونیورسال اکنون به تام کروز و بازسازی نسخه اصلی «مومیایی» رسیده است.

به گزارش آنـــا، فیلم «مومیایـــی» تازه را آلکس کورتزمـــن کارگردانی و تهیه خواهد کرد که فیلمنامه‌هایی مانند «گاوچران‌ها و بیگانه‌های فضایی» و «دگرگون شـــونده‌ها» را نوشـــته و «مردمی مثل ما» را کارگردانی کرده است.

استودیو یونیورســـال برای بازی در نقش اصلی این فیلم کـــه از هم‌اکنـــون تاریخ ۲۴ مارس ۲۰۱۷ (۴ فروردین ۱۳۹۶) را به‌عنوان تاریخ اکران آن عنوان کرده اســـت، به دنبال چهره‌ای ستاره‌ای می‌شود و به همین منظور به تام کروز پیشـــنهاد کرده است که در فیلم بازی کند.

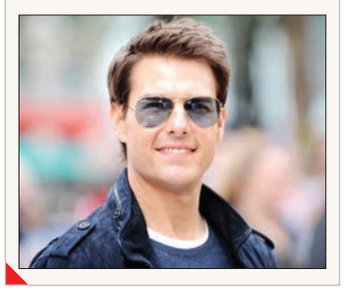

اتفاق

مستندها به شکل قانونی در سایت‌های اینترنتی

مجتبی میرطهماسب با تأکید بر اکران و عرضه هرچه بیشتر فیلم‌های مستند به صورت قانونی از عرضه آنلاین مســـتندش خبر داد. طهماسب در گفت‌وگو با ایسنا گفته: «حدود یک‌سال است که سایتی بین‌المللی که مخصوص نمایش آنلاین فیلم اســـت به آدرس IMVbox.com به وجود آمده که بعد از صحبت با فیلمسازان، فیلم‌های‌شان را قانونـــی و با اجازه به صـــورت آنلاین به نمایش می‌گذارد.» به گفته میرطهماسب این سایت که امکان دیدن انواع فیلم‌های سینمایی و همچنین فیلم‌هایی از تئاتر را در اختیار مخاطب می‌گذارد، مکان خوبی برای مخاطبان مستندسازان ایرانی در خارج از کشور است تا بتوانند به صورت قانونی فیلم‌های آنها را ببینند ضمن این که با این سایت مخاطبان داخلی هم می‌تواننـــد در هر زمان که می‌خواهند به فیلم‌ها دسترسی داشته باشند.

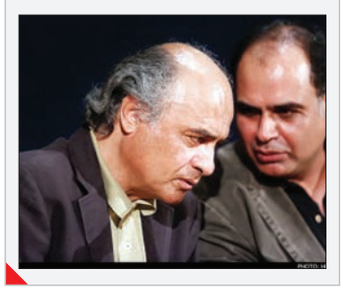

خبر

اهدای جایزه پالم اسپرینگز به تام مک کارتی

تـــام مـــک کارتـــی کارگـــردان به‌عنـــوان دریافت‌کننـــده جایـــزه جشـــنواره فیلم پالم اســـپرینگز انتخاب شـــد. به گزارش مهر، تام مک کارتـــی برای ســـاخت فیلـــم «در کانون توجه» کـــه با اقبال زیاد منتقدان روبه‌رو شـــد، به‌عنوان دریافت‌کننده جایزه ســـونی بونو این جشنواره برای بهترین کارگردان سال انتخاب شـــد. مک کارتی ایـــن جایـــزه را دوم ژانویه و در بیســـت‌وهفتمین دوره جشـــنواره سالانه بین‌المللی پالم‌اسپرینگز دریافت می‌کند.

هرولد متسنر رئیس این جشنواره مک کارتی را یک قصه‌گوی خاص خوانـــد و این فیلم او را، فیلمی به یادماندنی توصیف کرد که کششـــی ســـینمایی بین دو نهاد ایجاد کرده و تحقیقات بوستون گلوب و کلیســـای کاتولیک را به هم نزدیک کرده است.

اخبار کوتاه

جمال شورجه از بهبود وضع جسمانی فرج‌الله سلحشور خبر داد و تأکید کرد که در حال حاضر مشـــغول انجام فیزیوتراپی برای بهبود حرکت پاست.

گروه ارزیابی و انتخاب آثار برگزیده جشنواره‌های تئاتر اســـتانی ۱۰ اثر را برای حضور در مرحله نهایی سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر انتخاب کرد.

مارک روفالو قصد دارد با ساختن فیلمی مستند درباره اوباما، سیاســـت‌های حوزه انرژی و تغییر وضعیت آب و هوایی او را روی پرده ببرد.

مســـعود ردایی تهیه‌کننده فیلم «نســـیم» به کارگردانی پرویز شهبازی اعلام کرد؛ آهنگ این فیلم توسط یک آهنگساز لهستانی در این کشور ساخته‌می‌شود.

بهرام عظیمی که با انیمیشن‌های راهنمایی و رانندگی و خلق شـــخصیت‌های سیاساکتی و داوود خطر مورد توجه مردم قـــرار گرفت. این روزها با تولید مجموعه «ســـالم و ناسالم» برای انتقال پیام‌های سلامتی خبرساز است.

دبیرخانه سی‌وچهارمین جشنوار مبین‌المللی تئاتر فجر در فراخوانی شـــرایط ثبت‌نام در کارگاه‌های آموزشـــی هفته تئاتر لهســـتان را اعـــلام کرد.

رایان گاسلینگ امیدوار است بتواند در فیلمی زندگینامه‌ای در نقش نیل آرمسترانگ فضانورد بازی کند.

علی عطشـــانی اعلام کرد: در فیلم جدیدش با نام «یادم تو رو فراموش»، مازیار فلاحی به‌عنوان بازیگر و آهنگساز حضور می‌یابد.

تهیه‌کننده سریال «معمای شاه» که هر جمعه از شبکه یک سیما پخش می‌شـــود، بیان کرد که تیم ســـازنده این مجموعه به منظور ضبط سکانس‌های مربوط به حضور و زندگی فرح دیبا در فرانسه به این کشور می‌روند.

رمان «تی‌لم» نوشـــته میثم امیری با درون مایه واکاوی حوادث اجتماعی و سیاسی ایران در سال ۱۳۴۸ منتشر شد.

ابوالفضل الله‌دادی از پایان ترجمه رمان فرانسوی «آدم‌های خوشـــبخت کتاب می‌خوانند و قهوه می‌نوشند» خبر داد.

«چهارشنبه‌های بستنی» سروده انسیه موسویان عنوان کتابی از مجموعه شعر نوجوان امروز است که به تازگی از سوی انتشارات کانون روانه بازار نشر شده است.

فیلم برگرفته از داستان زندگی «آنتونی برجس» نویســـنده رمان معروف «پرتقال کوکی» پس از دریافت جایزه‌ای ۴۰ هزار پوندی، در زادگاه وی به‌نمایش درمی‌آید.

با اعلام نامزدهای جوایز اسپریت که به بهترین آثار مستقل ســـینما تعلق می‌گیرد، «کارول» بیشترین نامزدی را از آن خود کرده است.

نمایش هتلی‌ها به نویســـندگی ســـاناز بیان و کارگردانی حمیدرضـــا آذرنگ در روز شـــنبه ۷ آذرماه ســـاعت ۱۹:۳۰ اجـــرای ویژه خواهد داشت. این نمایش که از ۶ آبان‌ماه در سالن استاد سمندریان مجموعه نمایشخانه ایرانشهر اجرای خود را آغاز و تا ۱۷ آذر هر روز به‌جز ایام تعطیل ساعت ۱۹:۳۰ به روی صحنه خواهد رفت. در این نمایش حمیدرضا آذرنگ، نسیم ادبی، مونا فرجاد، سام کبودوند، آیه کیان‌پور، ستایش محمودی، آناهیتـــا همتی به ایفـــای نقـــش می‌پردازند.

فیلم ترکیه‌ای «موستانگ» جایزه بهترین فیلم جوایز فیلم لوکس پارلمان اروپا را از آن خود کرد.

کتاب «تیلـــم»، رمان برگزیده جایزه داســـتان انقلاب، نوشته میثم امیری منتشر شد.

هانس آبراهامسن آهنگ‌ســـاز دانمارکی جایزه ۱۰۰ هزار دلاری رقابت آهنگسازی «گرامیییر» ۲۰۱۶ را از آن خود کرد. وولفگان رایم، پیتر بوله و گئورگی لیگتی از دریافت‌کنندگان این جایزه معتبر در سال‌های قبل هستند.

آلبوم جدید دیوید با نام «بلک اســـتار» به‌زودی منتشـــر می‌شـــود، آلبومی که ظاهـــرا برخی ترانه‌هایش درباره داعش است.

دیوید کنری هنرپیشه هالیوودی در ۷۷ سالگی در ویلتون کانکتیکات درگذشـــت. وی ۱۶ بار نامزد دریافت جایزه «امی» شـــد که از این بین برنده ۵ جایزه از آنها شد.